

Omdat we vorig jaar Robin van dames 1 af en toe goed hebben verzorgd, (zo ging ze bij Ceciel een avondje koffie drinken en Paula, Bien en Ida gingen een dag op pad naar de keukenhof,) werden we zelf uitgenodigd om naar de USA te komen. Na dit aan het team te hebben voorgelegd besloten we te gaan. Er moest natuurlijk behoorlijk wat geld op tafel komen, want niet het vliegtuig of verblijfskosten waren een hoop geld, maar de luchthavenbelastingen en landingsrechten waren enorm hoog.

De eerste actie om wat geld op tafel te krijgen was een verloting op het

bedrijventoernooi, een ieder had zijn huis of winkel leeggeroofd zodat we een mooie prijzentafel hadden. De eerste opbrengst was 200 euro!! Nou dat was makkelijk verdiend! Toen volgde de krasboekjes, ieder werd veroordeeld 2

boekjes leeg te (laten) krassen, opbrengst ongeveer 1000euro. Nou dat ging voorspoedig, toen moest de rommelmarkt nog komen en... de rommelmarkt bracht maar liefst 1300 euro in het laatje zodat we een klein buffertje

hadden.

Iedereen moest gewoon het eigen ticket en hotel betalen en de "uitjes" zouden uit de pot gaan.

Besloten was om in de week van de 14^e naar de USA te gaan want dat kwam velen ivm schoolvakantie goed uit. Ook Gerard en Marion konden mee omdat Jamie zijn bruiloft de week daarvoor in Canada liet plaatsvinden zodat papa en mama maar 1 ticket hoefden te kopen. (zij kwamen uit Canada met trein en zouden vanuit Syracuse met auto naar New York te gaan. (Oh wat een geluk blijkt later).

Ida en Jac namen het op zich om vervoer en onderdak te regelen, nou dat hebben ze geweten.

Altijd was er wel iets waarom die "aanbieding" niet voor ons was weggelegd. (niet genoeg plek in vliegtuig, niet via Newark, geen tussenvlucht).

Maar uiteindelijk kregen we op de

Hessenweg bij TUI in de Bilt goed advies en een mogelijkheid om een tussenvlucht te boeken zodat we geen auto's hoefden te huren om van New York naar Syracuse te komen). Gelukkig de reis was rond! Nu alleen nog een hotel, dat hoeft toch niet zo moeilijk te zijn (dachten we toen nog).

We zochten op internet en in ongeveer 20 reisgidsen, maar of het was in een uithoek, of het was te duur of te was het Ritz of we waren met teveel.

Ik had een leuk hotel, dacht ik, geboekt het Riverside Tower Hotel met uitzicht op rivier. Nadat ik blij was, een bevestiging had ontvangen ging ik nog ff surfen op het net en wat zag ik???? Slechte beoordelingen over het net door mij vastgelegde hotel. (kakkerlakken) kleine kamers muizen en wat al niet meer! Wat

nu? snel Jaq gebeld en die ook laten lezen wat anderen schreven en op de foto gezet hadden. We besloten direct te annuleren en ik die man in mijn beste engels zeggen dat we de kamers niet namen omdat we geen kakkerlakken of muizen op de kamer wilden. Man kwaad, wij de zenuwen maar uiteindelijk waren we er vanaf. Dat had als consequentie dat alleen het Waldorf Astoria nog te boeken was en aangezien we allemaal wel lieve, maar straatarme

mannen hebben was dat geen optie. Dus toch naar de D-reizen en daar hebben ze gezorgd dat we terecht konden in het

Pennsylvania hotel

Alles was dus nu geregeld, iedereen had bij Bertha betaald wat men verschuldigd was en nu hoefden we alleen nog tot 13 oktober te wachten!!!!.

13 oktober werden we 's morgens om 5 uur verwacht op de parkeerplaats. En iedereen was op tijd. De jongens van Wiritax, Richard en Willem stonden klaar om ons naar schiphol te brengen. 2 busjes volgeladen en we gingen, uitgezwaaid door de mannen, op reis.

Op schiphol hebben we zonder problemen ingecheckt.

Nadat de meesten in het vliegtuig een tukkie hadden gedaan landden we 8 uur later in New York. Daar moesten we even wachten voor we over konden stappen op het vliegtuig naar Syracuse, maar t duurde niet lang 3 kwartier vliegen en we landden op syracuse. En daar begon de ellende..... Als eerste werd Esther uit de rij geplukt, moest om onduidelijke reden met de douane mee naar beneden...(papa mocht niet mee) wij moesten achter een afbakening wachten en je moest niet proberen er achter vandaan te lopen. Nadat Esther terug was, en er van iedereen de irisscan en een vingerafdruk was gemaakt gingen we naar buiten om op Robin te

wachten.

Robin haalde ons samen met 2 studenten op en we vroegen haar net of de politie hier net als in de film achter heggen of in achterafstraatjes stond en ja hoor een

tegemoetkomende politie agent zag ons een heuvel af kachelen en we werden aangehouden(nog geen kwartier op de snelweg). Nadat Robin verklaarde dat ze people uit Holland had opgehaald op de airport en hem verzekerde het nooit meer te doen mochten we gelukkig zonder bon verder.

Op de campus werd ons het verblijf getoond en dat viel echt niet tegen. We hadden voor ieder een eigen kamer maar omdat we dat ongezellig vonden sliepen we 2 aan 2. (de volgende dag sliepen de meesten ivm al het gesnurk weer alleen). Ook werd ons getoond waar we konden ontbijten en eten. De eerste avond hebben we in de ijshockeyhal gegeten. Heerlijke

taco's o.a..

Iedereen was behoorlijk moe en zocht zo rond half 10 het bed op. Willem en ik gingen samen met Robin Marion en Gerard van het station halen. die zouden 10 uur aankomen.

Onderweg kreeg ik een smsje van Gerard dat ze vertraging hadden en om 11 uur zouden aankomen. Achteraf niet erg want Robin wist niet waar het treinstation in Syracuse was. Nadat ze een student gebeld heeft die ons via een routeplanner naar het station leidde kwamen we precies om 11 uur op het station aan.

Gerard en Marion waren ook net aangekomen en we waren om half 12 weer terug in Morrisville en daar heb ik heerlijk mijn ijskouwe bed opgezocht. Wat was t koud die eerste nacht!!

's Morgens bij het ontbijt kwam Paula erachter dat ze haar creditcard en paspoort

en cash verloren was.

Nadat alle kamers waren nagekeken luidde de conclusie echt weg!!!!

Sandra leende de eerste dollars om toch maar te kunnen winkelen.

De eerste dag hebben we relaxed op een shoppingmall doorgebracht waar de eerste dollars ons uit de portomonnaie vlogen. 's Avonds aten we in de Turret room net buiten de campus, maar er wel toe behorend. Hier konden we met onze studentenpas gewoon betalen want Robin had daar geld op gezet zodat we op de campus nergens met cash hoefden te betalen. (de eerste 3 pasjes helemaal leeg) In dit restaurant kreeg ik nog een doggy-bag aangeboden! Hierna zo stond op de affiches op de campus, zou er een karaoke zijn..... wij daar naar toe en wat bleekze bedoelen hier andere karaoke, als je een instrument bespeelt mag je mee spelen en wij dachten zingen!! Wel hebben Jac en Janti toch nog gezongen.

De zondag hierna moesten we ook nog softballen. Er was (gelukkig) maar 1 team zodat we maar 1 wedstrijd hoefden te spelen. Het was nl ijskoud. Over de wedstrijd valt niet veel te zeggen alleen dat het een nipte overwinning voor het jonge grut was 8-1, maar hebben wel met 1-0

voorgestaan.

Maandags konden we mee met de bus om een voetbalwedstrijd van Robin dr team te zien. Maar eerst ging Paula aangifte van vermissing doen. Zij kreeg een heel rapport mee voor de ambassade. Later kwam een heuse bus met airco en tv drank en broodjes voorgereiden en 2,5 uur later kwamen we bij de tegenstander aan op een andere campus. Nadat er in de bus getracht was een yell in elkaar te zetten besloten we op t veld toch maar gewoon t volkslied

van ons te zingen. Het amerikaanse werd tenslotte ook gespeeld. "Onze" meiden verloren vet 8-0!!!(ze hadden vast de softbalwedstrijd nog in de benen). Op de terugweg hebben we in een Chinees restaurant lekker

gegeten.

Dinsdag was weer een koude dag, en we gingen naar de Niagara watervallen!! Wat een water. Eerst van boven de boel verkend en toen besloten met de boot te gaan. Bertha kocht de kaartjes, we kregen een mooie regencape en wij naar de boot. Maar..... Toen de boot op punt van vertrek stond bleek Paula nog even naar de toilet te zijn gegaan en de kapitein was niet te vermurwen de boot moest op tijd dus Paula stond boven te stampvoeten en de boot vertrok. Boven ontfermde een oude man zich over Paula en stelde haar gerust. Van deze man mocht iedereen die wilde met Paula de tocht nog een keer maken .(Voor de 2^e keer zeiknat nu heb ik niet door de camera of fototoestel gekeken, echt supermooi).

Na de sokken in de auto op de kachel gedroogd te hebben, besloten we nog een kleinere mall die we op de heenweg gezien hadden, te bezoeken. Hierna hebben we lekkere kipkluijjes gegeten in het dorp waar Robin woont. We kwamen

vermoeid thuis en hebben 's avonds nog gezellig wat spelletjes in de huiskamer gedaan. Marlou en Bien waren de slachtoffers(koeien). En Jac en ik werden aan elkaar vast geknoopt

en gelukkig is Jac zeer snugger want zij wist ons los te krijgen. Dit was de laatste dag op de campus want woensdag was het vertrek naar New York.

Robin bracht Gerard en harem naar het vliegveld waar hij (gelukkig voor Paula) een auto gehuurd had waarmee hij naar New York gereden is. (Paula kon niet vliegen want had geen paspoort meer). Wij gingen enkele uren later naar het vliegveld want zouden om 13.10 vertrekken. En toen kwam er nieuwe ellende..... Bijna iedereen had overgewicht.....☺. en de koffers van 25 kg waren te zwaar ivm arbo dus er moesten snel nieuwe koffers gekocht worden. Uiteindelijk was iedereen ingecheckt. Boven toen Bien al door de douane was zei ze me "Oh Ida ik heb de Paspoort van Ceciel..." (later bleek ook de instapkaart van Ceciel hier in te zitten). Ik zei haar geef snel dat paspoort aan Bertha dan kan zij het nog ruilen beneden...wie het uiteindelijk geruild heeft weet ik niet maar bien had nu t goede paspoort maar verkeerde instapkaart.. Nu werd Bien uiteindelijk ook gemaand te gaan rennen want anders zou ze het vliegtuig missen. Voor haar uit was de rest al naar het vliegtuig gerent, Jac zelfs op haar sokken met in haar hand de schoenen en de monsterjam auto. Achter Bien ging de deur van het vliegtuig dicht en Bertha en Ceciel bleven achter op het vliegveld. (Zij kregen een vlucht 5 uur later aangeboden). Toen wij op Newark landden, gingen we eerst met de monorail naar het station en kochten we kaartjes voor de trein naar New York. De monorail was goed te doen maar de trein was een

crime. We stonden als haringen in een ton naar elkaar te roepen welk halte we uit moesten stappen, maar uiteindelijk is ook dat gelukt zonder problemen.

Erg fijn was het dat we uit het station komende, alleen de weg hoefden over te

steken om bij hotel Pennsylvania te

komen.

Daar kreeg ik echte stress, wat een takkewijf die Russische Natasja met dr lange rose nagels. Zij bepaalde wie op mocht draven met een paspoort en wie waar op welke kamers kwam. Ons hele systeem op de schop.... Maar uiteindelijk een uur later was iedereen op hun kamer gearriveerd en spraken we af om om 7 uur Bertha en Ceciel op te vangen als zij zouden arriveren. Daarna zijn we met zijn allen het Empire state Building op geweest. Prachtig al die lichten vanaf boven te zien!

En aan taxis geen enkele gebrek.

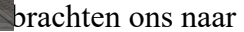
Donderdag de stad wat verkend dmv de rode bussen een bustour en met Paula naar de ambassade geweest waar we een noodpaspoort hebben aangevraagd. We mochten de volgende dag terug komen om te kijken of t klaar was. (dat moest wel anders kon Paula niet mee naar huis). 's Avonds wat gegeten en honkbal gekeken. De volgende dag het paspoort opgehaald en paula kon gelukkig ook weer mee naar huis. Daarna met Ester Jac en Bien nog geshopt en wat gegeten. Toen het druk was en we geen taxi konden krijg en hebben we een limosine aangehouden die ons een half uur door New York gereden heeft voor

50 dollar.!!

De dutch divas had hij nu ook in zijn auto na Liza Minelli Meril Streep en andere

Willem en Richard wachtten ons al op en

A photograph of a hand-drawn sign that reads "Welkom! THUIS" in red and black letters on a white background. Below it, a smaller sign says "DAMES 4". The signs are hanging from a string against a pinkish sky.

Ik heb het in ieder geval geweldig gevonden. Sandra, Bien, Ceciel, Marion, Gerard, Marlou, Riquette, Bertha, Willem, Esther, Paula, Janti en Jac hartelijk dank voor de gezellige 10 dagen!! Ida